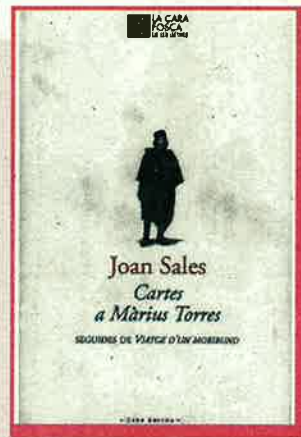

La tria per Andreu Loncà

JOVENTUTS

La lectura de les cartes de Joan Sales a Màrius Torres, ara reeditades en paper bíblia, amb un apèndix amb cartes inèdites a Mercè Figueres, reproduïdes sense esmena de cap ordre als manuscrits originals, produeix un vertigen bulliciós. En un diumeenge ple d'estímuls, la cantant lleidatana Meritxell Gené, que havia convidat via Facebook tothom que ho volgués compartir, cantà les poesies de Màrius Torres. La jovesa de Meritxell Gené deuria ser semblant a la joventut de Mercè Figueres, que fou la destinatària primera de les cartes de Joan Sales, llavors poeta incipient, lector i traductor a estones perdudes de Baudelaire. Meritxell Gené cantà les seues cançons als llocs on foren escrites. En especial, al vespre, amb una boirina creixent i freda, al pati porxat que durant el dia havia estat assolat i als vespres d'*autumne*

ja era fred, boirós i blanc. Ara, el sanatori de Puig d'Olena, on Màrius Torres escrigué tota la seva poesia, és un orfenat. Un indret on els nois i les noies han de refer la seua vida íntima. Molts d'ells escoltaven les cançons de Meritxell Gené, que no ens parava de recordar, amb amor, que aquelles cançons li havien donat energia. Jordi Gasion l'acompanyava adés amb la guitarra i la veu, adés amb l'harmònica. No som prou conscients de la bulliciosa energia de la joventut. El jove Sales de les cartes a Màrius és un home que viu la revolució i la guerra. No s'està de contar-ho en les llargues cartes que Mercè i Màrius l'legien, amb il·lusió. El món literari de Puig d'Olena és ple de persones que escriuen cartes sense parar. Només les de Joan Sales s'editen. Maria Bohigues, editora de Club Editor, i néta

JOAN SALES.

Títol: 'Cartes a Màrius Torres'

Editorial: Club Editor

de Sales i Núria Folch, ens recordava que aquest fou el darrer llibre seu que Joan Sales edità, el 1957, cinc mesos després de la mort de Mercè Figueres. Tot indica que les dones del grup eren gelosíssimes de llur intimitat. Només quan han anat morint s'han anat publicant cartes i papers. Bohigues, editora intel·li-

gent i bella, encara recordava que havia aparegut entre les lleixes dels llençols una capsa plena de cartes inèdites. Les que surten en apèndix. Gené anuncià un nou treball discogràfic en curs. En cert sentit, el recital de Puig d'Olena era l'acabament d'un cercle i l'inici d'un altre. Li regreiem les cançons tocades i cantades als llocs més bells: al Mas Blanc, al cementiri de Sant Quirze Safaja, a la blanca cambra del sanatori de Puig d'Olena, la nostra muntanya màgica.